

Det eneste argument i kritikken, der i bund og grund er relevant, er risikoen for, at kvinderne udsættes for flere overgreb i baggårdene end på gaden. Det er et reelt problem, men et problem, der skal løses ved en øget social indsats, og det er beskæmmende, så lidt vi gør i Danmark for at hjælpe prostituerede til et andet liv.

Et svar, jeg netop har modtaget fra socialminister Henriette Kjær, afspejler den manglende nytænkning i bekæmpelse af prostitution. Set ud fra Kristeligt Folkepartis synspunkt kan en kriminalisering af prostitutionskøbere naturligvis ikke løse alle problemer, men det er et skridt i den rigtige retning, som skal suppleres med fuld damp på den sociale indsats. Løsningen er i hvert fald ikke at lade stå til over for et fænomen, som vi i bund og grund mener er til skade for de kvinder, det går ud over.

Jeg vil sige tak for debatten, og jeg vil især sige tak til ministeren, som sagde i sin tale, at vi skal prostitution til livs. Derfor ser jeg frem til, at regeringen vil komme med en helt anden offensiv indsats på området.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 133: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Styrkelse af politiets efterforskningsmidler i sager om rufferi m.v.).

Af Jann Sjørnsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 29/1 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det lovforslag, vi nu drøfter, indebærer, at det bliver muligt for politiet at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden i sager om bagmandsvirksomhed og mellemmandsvirksomhed i forbindelse med prostitution, altså hvis den forbrydelse, der efterforskes, er en overtrædelse af straffelovens § 228 eller § 229.

Efter de gældende bestemmelser i retsplejeloven kan der, hvis de andre betingelser i øvrigt er opfyldt, eksempelvis foretages telefonaflytning i sager, hvor der kan blive tale om straf på fængsel i 6 år eller derover, eller hvor en af de bestemmelser, der er opregnet i retsplejeloven, er overtrådt, eksempelvis hvis der er tale om en sag om børnepornografi. Der kan derfor f.eks. foretages telefonaflytning i en sag om menneskehandel efter straffelovens § 262 a, da strafferammen her er 8 års fængsel. Derimod kan der efter de gældende regler ikke foretages et sådant indgreb i sager om rufferi m.v.

Som jeg allerede har sagt tidligere i dag, nemlig da vi behandlede L 132 for kort tid siden, er regeringen helt enig i, at vi i videst muligt omfang skal forsøge at komme prostitutionen til livs, hvilket i første omgang skal ske ved at sætte hårdt ind over for bagmændene. Regeringen er derfor også helt på linje med forslagsstillerne, når det gælder om, at vi skal sørge for, at politiets efterforskningsmidler tilpasses den virkelighed, politiet skal operere i. Det er også baggrunden for, at jeg i sidste uge sendte et udkast til lovforslag i høring. Heri foreslås det bl.a., at det skal være muligt for politiet at foretage telefonaflytning i rufferisager, altså i sager om overtrædelse af straffelovens § 228.

Jeg finder derimod ikke, at der skal etableres en tilsvarende adgang i sager om overtrædelse af straffelovens § 229, da denne bestemmelse jo omhandler de mere mellemmandsprægede handlinger i forbindelse med prostitution. Bestemmelsen kan typisk finde anvendelse over for den hotelportier eller bartender, der flere gange har anvist prostituerede, eller over for den person, der har udlejet et værelse til en prostitueret.

Det er efter regeringens opfattelse de egentlige bagmænd, vi skal sætte alt ind på at bekæmpe, altså de personer, der rekrutterer kvinder til prostitution eller afholder prostituerede fra at forlade miljøet. Prostitutionsmiljøet i Danmark styres i stigende omfang af kriminelle netværk,